

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Olbińska

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Anny Krysińskiej

po rozpoznaniu dnia 19 września 2017 r. , 24 października 2017 r. , 12 grudnia 2017 r. i 02 lutego 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

K. K. (1) , syna T. i T. z d. J. , urodzonego (...) w D.

oskarżonego o to, że :

w okresie od dnia 27 stycznia 2017 roku do dnia 27 maja 2017 roku w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną E. K. oraz synami K. K. (2) i P. K. w ten sposób ,że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe , wyzywał słowami wulgarnymi , poniżał , groził pozbawieniem życia , podpaleniem mieszkania i samochodu , zakłócał spokój nocny , rzucał w E. K. taboretami i innymi przedmiotami , niszczył wyposażenie mieszkania , popychał pokrzywdzoną , uderzał rękami w jej plecy i głowę

tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.

1. Oskarżonego K. K. (1) w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego że w okresie od dnia 27 stycznia 2017 roku do dnia 27 maja 2017 roku w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną E. K. oraz znęcał się psychicznie nad swoimi synami K. K. (2) i P. K. w ten sposób ,że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe podczas których wyzywał ich słowami wulgarnymi , poniżał , groził pozbawieniem życia , podpaleniem mieszkania i samochodu , zakłócał spokój nocny , niszczył wyposażenie mieszkania a ponadto rzucał w E. K. taboretami i innymi przedmiotami , popychał pokrzywdzoną E. K. i uderzał rękami w jej plecy i głowę to jest popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 207 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;
2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. K. (1) kary pozbawienia wolności na okres próby 3 (trzech) lat;
3. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązuje oskarżoną oskarżonego K. K. (1) do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby ;
4. Na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżonego K. K. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego ;
5. Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata K. O. kwotę 826,56 zł (osiemset dwadzieścia sześć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego K. K. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu;
6. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego K. K. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony K. K. (1) i E. K. są małżeństwem . W okresie objętym aktem oskarżenia to jest w okresie od dnia 27 stycznia 2017 roku do dnia 27 maja 2017 roku oskarżony K. K. (1) i E. K. mieszkali w L. , woj. (...) przy ul. (...) wspólnie z dwoma dorosłymi synami – K. K. (2) i P. K.. Od 27 stycznia 2017 roku nasilił się konflikt pomiędzy oskarżonym K. K. (1) a pokrzywdzonymi żoną E. K. i synami K. K. (2) i P. K. związany z tym iż oskarżony mimo toczącego się postępowania o czyn z art. 207 § 1 k.k. w sprawie II K 169/17 w dalszym ciągu nadużywał alkoholu i pod jego wpływem stawał się agresywny wobec swojej żony i synów . Oskarżony K. K. (1) zawsze gdy znajdował się w stanie nietrzeźwości wywoływał awantury domowe ze swoją żoną E. K. i synami K. K. (2) i P. K. z błahych powodów. Oskarżony K. K. (1) podczas tych awantur domowych wyzywał pokrzywdzonych E. K. , K. K. (2) i P. K. słowami wulgarnymi , poniżał ich , groził im pozbawieniem życia , podpaleniem mieszkania i samochodu . Ponadto oskarżony K. K. (1) zakłócał pokrzywdzonym E. K. , K. K. (2) i P. K. spokój nocny i niszczył wyposażenie mieszkania . Oskarżony K. K. (1) podczas tych awantur używał również w stosunku do pokrzywdzonej E. K. przemoc fizyczną popychając pokrzywdzoną E. K. i uderzając rękami w jej plecy i głowę.

W dniu 27 maja 2017 r. doszło do kolejnej awantury podczas której oskarżony K. K. (1) znajdując się pod wpływem alkoholu wszczął kolejną awanturę domową podczas której wyzywał on żonę E. K. i syna P. K. słowami wulgarnymi oraz groził im iż podpali mieszkanie . Wobec agresywnego zachowania oskarżonego pokrzywdzeni wezwali na interwencje patrol policji. Przybyły na miejsce patrol policji z KPP w L. w składzie mł. asp. R. K. i sierż. szt. R. S. zatrzymał oskarżonego K. K. (1) , który został przewieziony do KPP w L. . Następnie oskarżony K. K. (1) został przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu – I badanie 1,02 mg/l , II badanie 1,07 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu . Następnie oskarżony K. K. (1) został osadzony w (...) w L. .

K. K. (1) ma ukończone 61 lat, jest po żonaty , jest bezrobotny na utrzymaniu żony , nie ma nikogo na utrzymaniu , nie był karany (k. 280) , nie był leczony psychiatrycznie, ani leczony odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego K. K. (1) (k. 46 , k. 49 , k. 105 , k. 111-112 i k. 222-223) zeznań świadków : E. K. (k. 5-6, k. 59 i k. 223) , K. K. (2) (k. 13v, k. 61, 67 i k. 224-225) , P. K. (k. 9 , k. 57 , k. 70 i k. 224) , R. K. (k. 22 i k. 276) , A. J. (k. 19 i k. 265) , Z. O. (k. 264-265) , E. W. (k. 17 i k. 265-266) i M. M. (k. 124 i k. 266) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1, k. 52, k. 65, k. 66 , k. 72-73, k. 74, k. 81) , protokołu badania urządzeniem kontrolno- pomiarowym (k. 2, k. 53 , k. 86-87) , protokołu zatrzymania (k. 3) , niebieskiej karty (k. 26- 30) , karty karnej(k. 37 , k. 80) , protokołu doprowadzenia celem wytrzeźwienia (k. 54) , protokołu zatrzymania rzeczy (k. 75-79) , protokołu oględzin (k. 88-96) , dokumentacji fotograficznej (k. 97-100) , płyty DVD (k. 101) , aktu oskarżenia w sprawie 1 Ds. 83/17 (k. 102) , karty karnej (k. 280) i sprawozdania z mediacji (k. 281-282) .

K. K. (1) stanął pod zarzutem iż , w okresie od dnia 27 stycznia 2017 roku do dnia 27 maja 2017 roku w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną E. K. oraz synami K. K. (2) i P. K. w ten sposób , że będąc pod wpływem alkoholu wszczywał awantury domowe , wyzywał słowami wulgarnymi , poniżał , groził pozbawieniem życia , podpaleniem mieszkania i samochodu , zakłócał spokój nocny , rzucał w E. K. taboretami i innymi przedmiotami , niszczył wyposażenie mieszkania , popychał pokrzywdzoną , uderzał rękami w jej plecy i głowę to jest popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k..

Oskarżony K. K. (1) podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 46 , k. 49 , k. 105 , k. 111 i k. 222) i w swoich wyjaśnieniach opisał jakie było jego zachowanie wobec żony i synów w okresie objętym aktem oskarżenia . Oskarżony K. K. (1) w swoich wyjaśnieniach przyznał jednak iż w okresie objętym aktem oskarżenia spożywał alkohol i w sposób „ niegrzeczny i nieprzyzwoity” zachowywał się wobec żony i synów K. i P. . Oskarżony K. K. (1) zaprzeczył by w okresie objętym aktem

oskarżenia dochodziło do demolowania przez niego mieszkania , czy też rękoczynów . Przyznał jednak iż używał w stosunku żony i synów K. i P. słów wulgarnych gdy znajdował się pod wpływem alkoholu i naruszał nietykalność cielesną żony (k. 46 , k. 49 , k. 105 , k. 111-112 i k. 222-223).

Na wiarę zasługuje wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) w części w której przyznał iż w okresie objętym aktem wyzywał żonę E. K. i synów K. i P. K. słowami wulgarnymi gdy znajdował się pod wpływem alkoholu i naruszał nietykalność cielesną żony E. K. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza zeznaniami świadków E. K. (k. 5-6, k. 59 i k. 223), K. K. (2) (k. 13v, k. 61 , 67 i k. 224-225) , P. K. (k. 9 , k. 57 , k. 70 i k. 224) , R. K. (k. 22 i k. 276) i A. J. (k. 19 i k. 265) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Należy wskazać iż z wyjaśnień oskarżonego K. K. (1) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę wynika wprost iż popełnił on zarzucany mu czyn z art. 207 § 1 k.k. .

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego K. K. (1) pozostałym zakresie zwłaszcza faktu iż nie groził żonie E. K. i synom K. i P. K. pozbawieniem życia i spalaniem domu i samochodu oraz iż w okresie objętym aktem oskarżenia nie stosował przemocy fizycznej wobec swojej żony i nie niszczył wyposażenia mieszkania . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) stanowią przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą pomniejszenia swojej odpowiedzialności za popełniony przez niego czyny. Należy zauważyć iż wyjaśnienia oskarżonego K. K. (1) pozostają w tym zakresie w sprzeczności z zeznaniami świadków E. K. (k. 5-6, k. 59 i k. 223), K. K. (2) (k. 13v, k. 61 , 67 i k. 224-225) , P. K. (k. 9 , k. 57 , k. 70 i k. 224) , R. K. (k. 22 i k. 276) i A. J. (k. 19 i k. 265) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę. Z zeznań świadków : E. K. (k. 5-6, k. 59 i k. 223), K. K. (2) (k. 13v, k. 61 , 67 i k. 224-225) , P. K. (k. 9 , k. 57 , k. 70 i k. 224) , R. K. (k. 22 i k. 276) i A. J. (k. 19 i k. 265) wynika w jaki sposób oskarżony K. K. (1) zachowywał się wobec oskarżonych . Ponadto z wyjaśnień oskarżonego K. K. (1) wynika wprost iż w okresie objętym aktem oskarżenia naruszał nietykalność swojej żony E. K. (k. 222-223) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego K. K. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał w całości zeznaniom świadków : E. K. , K. K. (2) , P. K. , R. K. , A. J. , Z. O. , E. W. i M. M. jako jasnym dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Z zeznań świadka E. K. żony oskarżonego –pokrzywdzonej w niniejszej sprawie wynika jakie były powody awantur wywoływanych przez oskarżonego K. K. (1) w okresie objętym aktem oskarżenia oraz jakie było jego zachowanie podczas tych awantur wobec niej i ich synów K. i P. K. . Z zeznań tego świadka wynika iż podczas tych awantur oskarżony K. K. (1) będąc zawsze pod wpływem alkoholu wyzywa ich słowami wulgarnymi i poniżał, ponadto zakłócał im spoczynek nocny , groził pozbawieniem życia , podpaleniem mieszkania i samochodu oraz niszczył wyposażenie mieszkania. Dodatkowo świadek E. K. wskazała iż podczas tych awantur oskarżony K. K. (1) rzucał w nią taboretami i innymi przedmiotami oraz używał w stosunku do niej przemocy fizycznej w ten sposób popychał ją oraz uderzał rękami w jej plecy i głowę (k. 5-6, k. 59 i k. 223).

Z zeznań świadków K. K. (2) (k. 13v, k. 61 , 67 i k. 224-225) i P. K. (k. 9 , k. 57 , k. 70 i k. 224) , synów oskarżonego - pokrzywdzonych w niniejszej sprawie wynika w jaki sposób w okresie objętym aktem oskarżenia ich ojciec – oskarżony K. K. (1) zachowywał się wobec nich oraz ich matki E. K.. Należy wskazać iż zeznania tych świadków ściśle korespondują w tym zakresie z zeznaniami świadka T. K.. Z zeznań tych świadków wynika iż podczas awantur wywoływanych przez ich ojca K. K. (1) , ten będąc pod wpływem alkoholu wyzywa ich słowami wulgarnymi i poniżał, ponadto zakłócał im spoczynek nocny, groził pozbawieniem życia , podpaleniem mieszkania i samochodu oraz niszczył wyposażenie mieszkania. Z zeznań tych wynika iż w okresie objętym aktem oskarżenia oskarżony K. K. (1) stosował przemoc fizyczną tylko wobec ich matki E. K. .

Z zeznań świadka A. J.– dziewczyny K. K. (2) wynika w jaki sposób w okresie objętym aktem oskarżenia oskarżony K. K. (1) zachowywał się wobec swojej żony i synów . Z zeznań tego świadka wynika iż oskarżony będąc pod wpływem alkoholu wyzywał swoich synów i żonę słowami wulgarnymi oraz ich poniżał oraz groził im że spali dom (k. 19 i k. 265).

Natomiast z zeznań świadków R. K. policjanta z KPP w L. wynika jaki przebieg miała interwencja policji w dniu 27 maja 2017 r. w domu przy ul. (...) w L. . Z zeznań tego świadka wynika w jaki sposób zachowywał się oskarżony K. K. (1) podczas tej interwencji z jakich powodów został zatrzymany i osadzony w (...) w L. (k. 22 i k. 276) .

Jeżeli chodzi o zeznania świadków : Z. O. (k. 264-265) , E. W. (k. 17 i k. 265-266) i M. M. (k. 124 i k. 266) to należy wskazać iż nie mieli oni wiedzy na temat zachowania oskarżonego K. K. (1) w okresie objętym aktem oskarżenia wobec żony i synów .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony K. K. (1) w ramach zarzucanego mu czynu został uznany za winnego tego że w okresie od dnia 27 stycznia 2017 roku do dnia 27 maja 2017 roku w L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną E. K. oraz znęcał się psychicznie nad swoimi synami K. K. (2) i P. K. w ten sposób , że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe podczas których wyzywał ich słowami wulgarnymi , poniżał , groził pozbawieniem życia , podpaleniem mieszkania i samochodu , zakłócał spokój nocny , niszczył wyposażenie mieszkania a ponadto rzucał w E. K. taboretami i innymi przedmiotami , popychał pokrzywdzoną E. K. i uderzał rękami w jej plecy i głowę to jest popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. .

Przepis art. 207 § 1 k.k. stanowi , iż karze podlega , kto, znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny. Przepisem określone w art. 207 § 1 k.k., jest przestępstwem formalnym z działania lub zaniechania. Dla jego bytu nie jest wymagane spowodowanie jakichkolwiek skutków. W przypadku znęcania się, które pociągnęłoby za sobą skutki na przykład w postaci uszkodzenia ciała lub spowodowania rozstroju zdrowia, wchodzić w grę będzie kwalifikacja kumulatywna z odpowiednim przepisem określającym przestępstwo skutkowe (np. z art. 156 k.k. i 157 k.k.). Przepisem określone w art. 207 § 1 k.k., jest przestępstwem indywidualnym w tej części, w której ofiarą jest osoba najbliższa lub osoba pozostająca ze sprawcą w stosunku zależności. Znęcanie się może przybrać formę znęcania się fizycznego lub psychicznego. W pierwszym przypadku zachowanie sprawcy będzie polegało na zadawaniu cierpień fizycznych, jak na przykład bicie, duszenie czy inne zadawanie bólu, a także przez głodzenie czy oziębienie ciała ofiary. Znęcanie psychiczne polegać będzie na dręczeniu psychicznym poprzez na przykład lżenie, wyszydzanie, straszenie lub zadawanie cierpień osobie, o której w tym przepisie mowa.

Od strony przedmiotowej pojęcie „znęcania” oznacza zazwyczaj systematycznie powtarzające się zachowanie złożone z jedno lub wielorodzajowych pojedynczych czynności naruszających różne dobra, na przykład nietykalność ciała,

godność osobistą. O uznaniu za „znęcanie się” zachowania sprawiającego ból fizyczny lub cierpienia psychiczne ofiary powinna decydować ocena obiektywna, a nie subiektywne odczucie pokrzywdzonego. Za „znęcanie” się nie można jednak uznać zachowania się sprawcy, które nie powoduje u ofiary poważnego bólu fizycznego lub cierpienia moralnego, ani sytuacji, gdy między osobą oskarżoną a pokrzywdzoną dochodzi do wzajemnego „znęcania się”.

W powyższej sprawie oskarżony K. K. (1) wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. gdyż w okresie od dnia 27 stycznia 2017 roku do dnia 27 maja 2017 roku w miejscowości L. woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną E. K. oraz znęcał się psychicznie nad swoimi synami P. K. i K. K. (2). Działanie oskarżonego K. K. (1) polegało na tym iż będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe w trakcie których wyzywał pokrzywdzonych E. K., P. K. i K. K. (2) słowami wulgarnymi, poniżał ich oraz groził pozbawieniem życia, podpaleniem mieszkania i samochodu oraz zakłócał ich spokój nocny. Ponadto oskarżony K. K. (1) podczas tych awantur niszczył wyposażenie mieszkania a ponadto rzucał w E. K. taboretami i innymi przedmiotami, popychał pokrzywdzoną E. K. i uderzał rękami w jej plecy i głowę. Zgodnie z definicją ustawową zawartą w art. 115 § 11 k.k. za osobą najbliższą jest małżonek, wstępny, zstępny, rodzeństwo, powinowaty w tej samej linii lub stopniu, osoba pozostająca w stosunku przysposobienia oraz jej małżonek, a także osoba pozostająca we wspólnym pożyciu. Pokrzywdzona E. K. -żona oskarżonego oraz pokrzywdzeni P. K. i K. K. (2) - synowie oskarżonego są osobami najbliższymi dla oskarżonego K. K. (1) w rozumieniu tego przepisu. Zachowanie oskarżonego K. K. (1) miało charakter systematycznie powtarzających się zachowań trwających o od dnia 27 stycznia 2017 roku do dnia 27 maja 2017 roku. Należy zauważyć, iż w wyniku znęcania się fizycznego i psychicznego nad pokrzywdzoną E. K., nie odniosła ona obrażeń ciała. Wskazać jednak należy iż dla bytu przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. nie jest wymagane spowodowanie jakichkolwiek skutków. Pojęcie „znęcanie się” na gruncie art. 207 k.k. zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić w niewielkim stopniu (tak wyrok Sądu Najwyższego z 9 czerwca 1990 r., V KRN 96/90, WPP 1993, nr 1-2, s. 56). W powyższej sprawie oskarżony K. K. (1) niewątpliwie dysponował przewagą fizyczną nad pokrzywdzoną E. K., której ta tylko w niewielkim stopniu mogła się przeciwstawić. Przystępstwo znęcania się zostało w kodeksie skonstruowane jako zachowanie z reguły wielodziałaniowe. Pojęcie znęcania się w podstawowej postaci, ze swej istoty zakłada powtarzanie przez sprawcę w pewnym przedziale czasu zachowań skierowanych wobec pokrzywdzonego. Zatem, poza szczególnymi przypadkami, dopiero pewna suma tych zachowań decyduje o wyczerpaniu znamion przestępstwa z art. 207 § 1 k.k. (tak postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2003 r., IV KK 49/03 LEX nr 108048). Niewątpliwie więc zachowanie oskarżonego K. K. (1) spełnia opisane wyżej przesłanki. Znęcanie się jest zachowaniem intencjonalnym, co wymaga umyślności w formie zamiaru bezpośredniego (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 1999 r., V KKN 580/97, Orz. Prok. i Pr. 2000, nr 2). Działanie oskarżonego K. K. (1) było niewątpliwie działaniem umyślnym skierowanym na wywołanie u pokrzywdzonej E. K. cierpienia fizycznego jak i psychicznego oraz cierpienia psychicznego u pokrzywdzonych K. K. (2) i P. K., a działanie oskarżonego miało charakter powtarzających się w pewnych przedziałach czasu zachowań skierowanych wobec jego żony E. K. i synów K. K. (2) i P. K.. Fakt ten wynika wprost z zeznań świadków: E. K. (k. 5-6, k. 59 i k. 223), K. K. (2) (k. 13v, k. 61, 67 i k. 224-225), P. K. (k. 9, k. 57, k. 70 i k. 224), R. K. (k. 22 i k. 276) i A. J. (k. 19 i k. 265) oraz dowodów w postaci: notatki urzędowej (k. 1, k. 52, k. 65, k. 66, k. 72-73, k. 74, k. 81), protokołu badania urzędzeniem kontrolno - pomiarowym (k. 2, k. 53, k. 86-87), protokołu zatrzymania (k. 3), niebieskiej karty (k. 26-30), protokołu doprowadzenia celem wytrzeźwienia (k. 54), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 75-79), protokołu oględzin (k. 88-96), dokumentacji fotograficznej (k. 97-100) i płyty DVD (k. 101). Ponadto z wyjaśnień oskarżonego K. K. (1) w zakresie jakim Sąd dał mu wiarę wynika wprost iż popełnił on czyn z art. 207 § 1 k.k. opisany w pkt. 1 wyroku (k. 46, k. 49, k. 105, k. 111-112 i k. 222-223).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego K. K. (1) co do popełnienia przez niego czynu z art. 207 § 1 k.k. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu K. K. (1) karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra jakim jest rodzina i opieka nad nią oraz okoliczności działania oskarżonego K. K. (1) .

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył fakt iż oskarżony K. K. (1) nie był dotychczas karany (k. 280) oraz iż w toku postępowania mediacyjnego została zawarta ugoda pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonymi (k. 281-282) .

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu K. K. (1) za czyn z art. 207 § 1 k.k. karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Orzeczonej wobec oskarżonego K. K. (1) kara 10 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy oraz sprawozdanie z mediacji pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonymi i ugoda zawarta w wyniku mediacji (k. 281-282) . Sąd wymierzoną oskarżonemu K. K. (1) karę pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 3 lat na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k., uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez niego występku. Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony K. K. (1) będzie respektował porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Należy wskazać iż oskarżony K. K. (1) nie był dotychczas karany (k. 280) oraz orzeczono karę pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym rok , tym samym zachodzą przesłanki wskazane w art. 69 § 1 k.k. umożliwiające zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonego K. K. (1) kary 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego K. K. (1) do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby , zaś na podstawie art. 73 § 1 k.k. Sąd oddał oskarżonego K. K. (1) w okresie próby pod dozór kuratora sądowego w celu zapobieżenia kolejnego naruszenia przez oskarżonego porządku prawnego, zwłaszcza przez popełnienie przez niego podobnych przestępstw.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa- Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz adwokata K. O. kwotę 826,56 zł (osiemset dwadzieścia sześć złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem nie opłaconej przez oskarżonego K. K. (1) pomocy prawnej za obronę udzieloną z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego K. K. (1) w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę dochody oskarżonego .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.